

Sygn. akt I C 3523/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: sekr. sąd. Daria Mokrzycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko M. U.

o zapłatę kwoty 6.939,03 zł

I. zasądza od pozwanej M. U. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w B. kwotę 7.306,32 zł (siedem tysięcy trzysta sześć złotych 32/100), płatną w 36 miesięcznych ratach: pierwsza rata w kwocie 306,32 zł płatna w terminie do dnia 20 stycznia 2018 roku, pozostałe raty w kwotach po 200 zł płatne w terminie do 20 dnia każdego miesiąca, począwszy od lutego 2018 roku, przy czym uchybienie terminowi płatności dwóch kolejnych rat spowoduje natychmiastową wykonalność całego zobowiązania, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty niespłaconej, od dnia następnego po upływie terminu zapłaty drugiej kolejnej raty;

II. zasądza od pozwanej M. U. na rzecz strony powodowej (...) S.A. w B. kwotę 2.157 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) S.A. w B. wniosła pozew przeciwko M. U. o zapłatę kwoty 6939,03 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 3.08.2017r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania z weksla, wystawionego w dniu 22.04.2015r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zgłosiła zarzut niepoinformowania o wypowiedzeniu umowy, braku przedstawienia i dostarczenia pisma z żądaniem wykupu weksla, zaskarżyła nakaz co do wysokości żądanej kwoty, jej zasadności, wysokości naliczonych odsetek. Na rozprawie w dniu 19.12.2017r. wniosła o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty, podając, że jest w stanie spłacać zobowiązanie w kwocie po 150 zł – 200 zł miesięcznie.

Stan faktyczny:

Pozwana wystawiła w dniu 22.04.2015r. weksel in blanco, tytułem zabezpieczenia spłaty pożyczki, zobowiązując się do zapłaty w dniu 2.08.2017r. na rzecz powoda kwoty 7644,03 zł (k. 4). Strony zawarły umowę pożyczki w dniu 22.04.2015r. (k. 44-52). Pozwana zobowiązała się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 11424 zł, w 48 ratach miesięcznych, po 238 zł, począwszy od maja 2015r., zgodnie z kalendarzem spłat (k. 29,50). Pozwana nie wywiązała się należycie ze swojego zobowiązania. Zaprzestała regularnej spłaty rat pożyczki, wymagalnych w dniach 13.05.2017r. i 13.06.2017r. Pismem z dnia 13.06.2017r. powód wezwał pozwaną do spłaty zaległości w terminie 7 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki (k. 60). Pismem z dnia 3.07.2017r. strona powodowa wypowiedziała pozwaną umowę pożyczki, wobec niepłacenia zobowiązań zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat. Zawiadomiła zarazem pozwaną o wypełnieniu wystawionego przez nią weksla in blanco oraz o wysokości długu na kwotę 7644,03 zł,

wzywając do jej natychmiastowej zapłaty (k. 5). W.w. pisma zostały wysłane do pozwanej listami poleconymi na wskazany w umowie adres do korespondencji za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. (k. 55-59, 61-65). Weksel został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową (k. 53). Nie został wykupiony w terminie.

Pozwana jest zatrudniona na 3/4 etatu (od roku) w piekarni, w godzinach od 12 do 18, zarabia 1112 zł miesięcznie. Ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, które uczą się w szkole podstawowej. Pobiera zasiłek rodzinny w wysokości 238 zł. W utrzymaniu pomaga jej konkubent, ojciec dzieci. Nie może podjąć dodatkowej pracy ze względu na dzieci. Kiedy pozwana zawierała umowę pożyczki, była zatrudniona na całym etacie, zarabiała 1700 zł. Konkubent pozwanej prowadzi działalność gospodarczą, która nie przynosi zysków.

Dowód: zeznania pozwanej (k. 68v.)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, przedstawionych przez powoda, przy czym pozwana nie zaprzeczyła okolicznościom faktycznym, zawartym w piśmie procesowym powoda z dnia 4 grudnia 2017r. Wniosła zarazem o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty, z uwagi na trudną sytuację rodzinną, osobistą i majątkową.

Pozwana podpisała weksel in blanco w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, na zabezpieczenie wierzytelności z tytułu udzielonej przez powoda pożyczki, co wynika z deklaracji wekslowej. Składając do dyspozycji powoda weksel in blanco, pozwana wyraziła zgodę na jego wypełnienie w razie nieuregulowania przez nią w terminie należności, wynikających z w.w. umowy, wymagalnych i płatnych zgodnie z warunkami umowy, na sumę odpowiadającą jej zadłużeniu. Pozwana nie zgłosiła zarzutu wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem. W chwili przedstawienia go do zapłaty (dochodzenia roszczeń z weksla) weksel ten miał wszystkie cechy ważności (art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936r. Prawo wekslowe [Dz.U.1939.37.282 ze zm.]). Po stronie pozwanej istnieje zatem zobowiązanie wekslowe wobec powoda, oparte na wekslu własnym, wystawionym przez pozwaną, wypełnionym przez powoda, zgodnie z umową. Wystawiony przez pozwaną weksel in blanco zabezpieczał spłatę pożyczki, udzielonej przez powoda. Jeżeli więc zabezpieczone roszczenie nie zostało należycie wykonane (pożyczka nie została zwrócona w terminie), powód mógł wypełnić weksel, zgodnie z deklaracją, na sumę odpowiadającą kwocie zadłużenia pozwanej.

Zasądzając świadczenie, należne stronie powodowej z tytułu umowy pożyczki, zabezpieczonej wekslem, Sąd zarazem uwzględnił wniosek pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, na podstawie przepisu art. 320 kpc. Na kwotę zasądzoną w pkt I wyroku składa się kwota główna, dochodzona pozwem w wysokości 6939,03 zł oraz skapitalizowane odsetki maksymalne za opóźnienie (art. 481§2¹ kpc), liczone od kwoty 6939,03 zł od dnia 4 sierpnia 2017r. do dnia wyroku (tj. 367,29 zł) - rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że powodowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (por.: uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61). Zasądzoną kwotę rozłożono na 36 miesięcznych rat, pierwsza w kwocie 306,32 zł, kolejne – w kwotach po 200 zł, płatne w terminie do 20 dnia każdego miesiąca, począwszy od stycznia 2018r. Orzekając w tym zakresie, Sąd uwzględnił sytuację rodzinną, osobistą i majątkową pozwanej. Biorąc pod uwagę skalę działalności powoda oraz dochody pozwanej, rozłożenie spłaty na raty nie powinno spowodować zagrożenia spłaty całej należności i utrudniać nadmiernie sytuacji powoda. Zarazem zastrzeżono w wyroku, że uchybienie terminowi płatności dwóch kolejnych rat spowoduje natychmiastową wykonalność całego zobowiązania, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty niespłaconej, od dnia następnego po upływie terminu zapłaty drugiej kolejnej niespłaconej raty.

Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Orzeczenie o kosztach procesu w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98 § 1 i 3 kpc, mając na uwadze, że w skład kosztów procesu, poniesionych przez powoda, wchodzi opłata sądowa od pozwu (347 zł), wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym w stawce minimalnej (1800 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).